

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Άγιος Ηλίας ο Ιερομάρτυρας

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/3730/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 30/06/2024 21:18:55

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 16 Φεβρουαρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Ο Άγιος Ιερομάρτυς Ηλίας (Νικολάγιεβιτς) γεννήθηκε σε κάποιο χωριό της Μόσχας κατά τον 19ο αιώνα μ.Χ. Σπούδασε στην Θεολογική Ακαδημία της Μόσχας και νυμφεύθηκε την ευσεβή Ευγενία. Στην συνέχεια χειροτονήθηκε ιερέυς και διακόνησε στο μικρό ναό ενός πτωχοκομείου και στην ενορία του Αγίου Νικολάου Τολματσέφ της Μόσχας, πριν ξεσπάσει η Οκτωβριανή επανάσταση του έτους 1917 μ.Χ.

Ο Άγιος ήταν ευλαβέστατος ιερέας. Ο ναός του ήταν φάρος πνευματικού φωτός για πολλούς πιστούς. Ήταν έγγαμος, αλλά ζούσε ασκητική ζωή. Ήταν το 1932 μ.Χ., όταν η μυστική Σοβιετική αστυνομία τον συνέλαβε και τον φυλάκισε. Τον εξόρισαν στην περιοχή του ποταμού Κράσναγια Βίσερα. Η πρεσβυτέρα Ευγενία όλη την νύχτα την πέρασε με προσευχή και δάκρυα. Κατά το πρωί όμως αποκοιμήθηκε και τότε είδε την Θεοτόκο στον ύπνο της που της είπε να μην φοβάται.

Μετά δύο χρόνια, η πρεσβυτέρα τον επισκέφθηκε στον τόπο της εξορίας και του έφερε ένα Ευαγγέλιο και ένα μικρό φιαλίδιο με αγιασμό. Οι φύλακες άρπαξαν αμέσως το Ευαγγέλιο. Όταν την ρώτησαν τι περιείχε το φιαλίδιο, εκείνη τους απάντησε ότι γι' αυτούς ήταν απλό νερό, αλλά για εκείνη και τον σύζυγό της ήταν κάτι ιερό. Το φάρμακό τους. Ο Άγιος φαινόταν σαν να τον είχαν βασανίσει. Δεν του επέτρεπαν να λειτουργεί και αυτό τον έθλιβε αφάνταστα. Άρχισε να διηγείται στην Ευγενία το μαρτύριό του. Όταν μετέφεραν εκείνον και πολλούς άλλους στον τόπο της εξορίας, τους ανάγκασαν να περπατούν επάνω στο χιόνι που είχε λιώσει επιφανειακά. Το λεπτό στρώμα του πάγου έσπαζε κάτω από τα πόδια τους και οι «κατάδικοι» βυθίζονταν μέσα στο χιόνι μέχρι τη μέση. Βρεγμένοι μέχρι το κόκαλο, χωρίς να έχουν φάει ή πιει τίποτα όλη την ημέρα, αναγκάστηκαν να περάσουν τη νύχτα μέσα σε μια καλύβα. Οι εξουθενωμένοι άνδρες αμέσως έπεσαν στο πάτωμα και αποκοιμήθηκαν σαν πεθαμένοι. Μόνο ο Άγιος έμεινε ξάγρυπνος. Μέσα στα βαθιά μεσάνυχτα μια κραυγή ακούσθηκε από τα βάθη της καρδιάς του: «Κύριε, γιατί με εγκατέλειψες; Σε υπηρέτησα τόσο πιστά. Ολόκληρη την ζωή μου την αφιέρωσα σε Σένα. Πόσες φορές διάβασα τον Ακάθιστο Ύμνο και τους Κανόνες. Με πόση ευλάβεια υπηρετούσα στην Εκκλησία. Γιατί, Κύριε, με εγκατέλειψες και υποφέρω τόσο πολύ; Υπεραγία Θεοτόκε, άγιε ιεράρχα Νικόλαε, άγιε πάτερ Σεραφείμ, πάντες οι Άγιοι του Θεού! Μετά από όλες τις προσευχές μου σε σας, γιατί βασανίζομαι τόσο;».

Ξαφνικά μία θεία επίσκεψη, σαν φλόγα, άγγιξε την πονεμένη ψυχή του και την πλημμύρισε με μια υπερκόσμια παρηγοριά. Το φως της πίστεως φώτισε μυστικά την καρδιά του και άναψε μέσα του μια ανέκφραστη και ακατανίκητη αγάπη προς τον Χριστό, η οποία όπως λέει ο Απόστολος Παύλος, «ούκ έξόν άνθρωπω λαλήσαι». Όταν ξημέρωσε, ήταν νέος άνθρωπος, αναγεννημένος σαν να είχε βαπτισθεί στην φωτιά.

Καθώς αποχαιρετούσε την πρεσβυτέρα Ευγενία, ο Άγιος της είπε: «Ξέρεις, η καρδιά μου φλέγεται για τον Χριστό. Νομίζω ότι ήλθα εδώ, για να καταλάβω ότι δεν υπάρχει απολύτως τίποτε καλύτερο, τίποτε πιο θαυμαστό από Αυτόν. Θα ήθελα να πεθάνω γι' Αυτόν!».

Όταν η πρεσβυτέρα έφθασε πίσω στη Μόσχα έμαθε ότι στο στρατόπεδο συγκεντρώσεως άναψε μια πυρκαγιά και ο Άγιος έγινε παρανάλωμα του πυρός μαζί με ένδεκα άλλους Χριστιανούς.

